

บทที่ 15

การไทเกอร์ตเกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาการเกิดสารประกอบเชิงช้อน (Titration involves Complex formation Reaction)

15. การไทเกอร์ตเกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาการเกิดสารประกอบเชิงช้อน

15.1. บทนำ

การไทเกอร์ตเกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาการเกิดสารประกอบเชิงช้อน ซึ่งผลจากการทำปฏิกิริยาจะได้ผลิตภัณฑ์เป็นสารประกอบเชิงช้อน หรือไอออนของสารเชิงช้อนที่ละลายได้ เป็นเทคนิคที่ได้ถูกนำมาใช้อย่างกว้างขวางในการทำปริมาณวิเคราะห์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการหาปริมาณไอออนของโลหะต่างๆ ในการเกิดปฏิกิริยาไอออนของโลหะต่างๆ สามารถโดยการทำปฏิกิริยากับสารมาตรฐานที่เป็นสารเชิงช้อน (complexing agent) โดยไอออนของโลหะต่างๆ มักจะเป็นตัวรับอิเล็กตรอนคู่จากสารที่เป็นตัวให้อิเล็กตรอนคู่ เรียกว่าลิแกนด์ (ligand) เกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อน

15.2. การไทเกอร์ตแบบเกิดสารประกอบเชิงช้อน

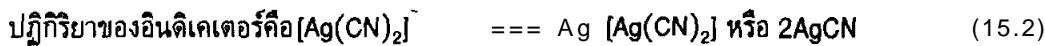
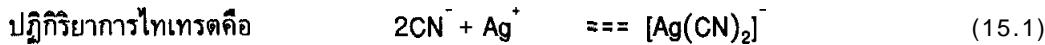
เทคนิคนี้สามารถนำไปใช้ในการหาปริมาณสารต่างๆ ที่สามารถเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่เสถียร ดังนี้

15.2.1. การไห้กรดหาปริมาณ CN^- ด้วย $\text{Ag}^{(\text{I})}$

การหาปริมาณ CN^- สามารถทำได้โดยการไห้กรดกับสารละลายน้ำตรุก AgNO₃

ตัวอย่างที่ 15.1.

ใน Liebig method ไห้ออน CN^- ถูกไห้กรดด้วยสารละลายน้ำตรุก AgNO₃ โดยปฏิกิริยาเกิดขึ้นดังนี้

สารตัวอย่าง NaCN จำนวน 0.4029 กรัม นำมาระลายน้ำและไห้กรดกับสารน้ำตรุก AgNO₃ เข้มข้น

0.1002 M จำนวน 20.25 cm³ จงคำนวณหา % NaCN ในสารตัวอย่าง

วิธีทำ

%NaCN ในสารตัวอย่างมีค่าเท่ากับ =

$$\frac{(40.25 \text{ mL} \times 0.1012 \text{ mmol Ag} / \text{mL} \times 2 \text{ mmol NaCN} / \text{mmol Ag} \times 49.01 \text{ mg NaCN} / \text{mmol})}{402.9 \text{ mg}} \times 100 \\ = 99.1$$

15.2.2. การไห้กรดหาปริมาณเอไอล์ด์ด้วย $\text{Hg}^{(\text{II})}$

แอนไอ้อน เช่น Cl^- , Br^- , I^- และ SCN^- สามารถเกิดเป็นสารประกอบที่แตกตัวได้เพียงเล็กน้อยกับปรอทซึ่งสามารถไห้กรดกับสารละลายน้ำตรุก $\text{Hg}(\text{NO}_3)_2$ หรือ $\text{Hg}(\text{ClO}_4)_2$ ที่มีอินดิเคเตอร์ที่เหมาะสม

ตัวอย่างที่ 15.2

ในการหาปริมาณของ Cl^- โดยการรักปริมาตรใน biological fluid โดยการไฟฟาระดีไซน์กับสารละลายน้ำตาล Hg(II) โดยมี diphenyl carbazide เป็นอินดิเคเตอร์ โดยเกิดปฏิกิริยาดังนี้

สารตัวอย่างของปัสสาวะจำนวน 10.0 mL ทำการไฟฟาระดีไซน์กับสารละลายน้ำตาล Hg(NO₃)₂ จำนวน 15.04 mL ในการ standardize ของสารละลายน้ำตาล Hg(NO₃)₂ ต้องใช้ 35.67 mL ในการไฟฟาระดีไซน์กับสารละลายน้ำตาลที่มี NaCl 0.2045 g จงคำนวณปริมาณในสารตัวอย่างในหน่วย $\text{mg}_{\text{Cl}^-}/\text{mL}$

วิธีทำ

ความเข้มข้นเป็น M ของสารละลายน้ำตาล Hg(NO₃)₂ มีค่าเท่ากับ

$$M_{\text{Hg}(\text{NO}_3)_2} = \frac{204.5 \text{ mg}_{\text{NaCl}} \times \frac{1 \text{ mmol}_{\text{Hg}(\text{NO}_3)_2}}{2 \text{ mmol}_{\text{NaCl}}}}{58.44 \text{ mg/mmol}_{\text{NaCl}} \times 35.6 \text{ mL}} = 0.04905 \text{ mmol/mL}$$

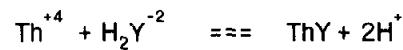
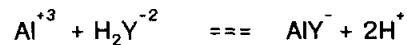
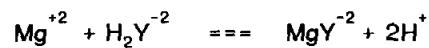
ดังนั้นจะได้

$$\frac{15.04 \text{ mL} \times 0.04905 \text{ mmol}_{\text{Hg}^{2+}}/\text{mL} \times 2 \text{ mmol}_{\text{Cl}^-}/\text{mmol}_{\text{Hg}^{2+}} \times 35.45 \text{ mg}_{\text{Cl}^-}/\text{mmol}}{10.00 \text{ mL}} \\ = 5.23 \text{ mg}_{\text{Cl}^-}/\text{mL}$$

15.2.3. การไกเกรต์ทางปริมาณโลหะด้วย EDTA

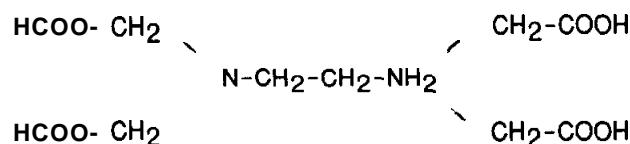
จากการศึกษาเเคร์ฟของไกเกรต์ สำหรับไอกอนของโลหะและลิแกนด์ต่างๆ พบว่า ปฏิกิริยาที่เกิดจากไอกอนของโลหะกับลิแกนด์ที่ทำให้เกิดสารประgon หรือไอกอนเริงซ้อนที่มีอัตราของโนนระหว่างไอกอนของโลหะ ต่อ ลิแกนด์ มีค่าเท่ากับ 1:1 จะทำให้เราสามารถหาจุดดึงง่ายและชัดเจน

EDTA (ethylene diamine tetraacetic acid) มีสูตรคือ $(HOOC CH_2)_2NCH_2CH_2N(CH_2COOH)_2$ เป็นสารที่ใช้อย่างกว้างขวางในการหาปริมาณของโลหะ เพราะสามารถรวมกับไอกอนของโลหะส่วนใหญ่ด้วยอัตราส่วนจำนวนไม่ลง ค่าเท่ากับ 1:1 นอกจากนี้ EDTA ยังเป็นสารที่อยู่ตัวและละลายได้ดี ซึ่งหมายความว่าทำปฏิกิริยากับไอกอนของโลหะในสารละลาย

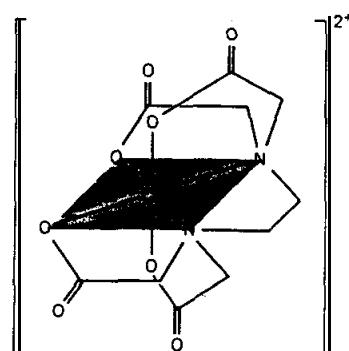

15.3. สารเชิงซ้อนของ EDTA กับไอกอนของโลหะ

กรดเอทิลีนไดอะมีน เดตรอะซีติก (Ethylenediamine tetraacetic acid) หรือเรียกย่อๆ ว่า EDTA เป็นกรดอ่อนชินิต tetraprotic acid (H_4Y) เป็น hexadentate ligand ประกอบด้วยออกซิเจน 4 อะตอมและไฮโดรเจน 2 อะตอม มีสูตรโครงสร้างดังนี้

ในการเกิดปฏิกิริยาเป็นสารเชิงซ้อนที่เสถียรกับไอกอนของโลหะทุกชนิดตัวย่ออัตราส่วนจำนวนไม่ลงเท่ากับ 1:1 ด้วยอย่างโครงสร้างพื้นฐานของสารเชิงซ้อนของ EDTA กับไอกอนของโลหะดังรูปที่ 15.1

รูปที่ 15.1 โครงสร้างสารเชิงช้อนของ EDTA กับไอออนของแคลเซียม

15.3.1. EDTA และค่าคงที่การแตกตัว (K_1, K_2, K_3, K_4)

การเดอทิลีนไดอะมีน เดคระอะซีติก หรือ EDTA เป็นกรดอ่อนน้ำ Nik tetraprotic acid (H_4Y) ซึ่งมีค่าคงที่การแตกตัวดังนี้

$$H_4Y \rightleftharpoons H^+ + H_3Y^- \quad : K_1 = 1.02 \times 10^{-2} \quad (15.4)$$

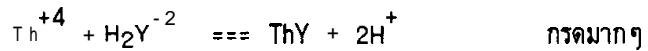
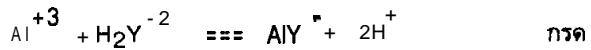
$$H_3Y^- \rightleftharpoons H^+ + H_2Y^{2-} \quad : K_2 = 2.14 \times 10^{-3} \quad (15.5)$$

$$H_2Y^{2-} \rightleftharpoons H^+ + HY^{3-} \quad : K_3 = 6.92 \times 10^{-7} \quad (15.6)$$

$$HY^{3-} \rightleftharpoons H^+ + Y^{4-} \quad : K_4 = 5.50 \times 10^{-11} \quad (15.7)$$

15.3.2. องค์ประกอบของ EDTA ขึ้นอยู่กับค่า pH

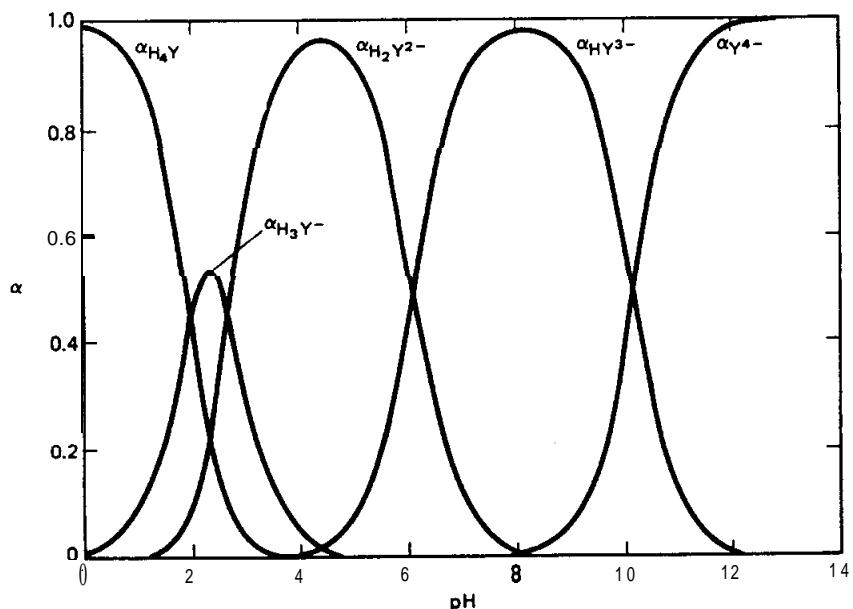
ในการใช้เคมีโดยเกิดปฏิกิริยาเป็นสารเชิงช้อน EDTA สามารถเกิดสารเชิงช้อนกับโลหะได้หลายตัว โดยไม่เกี่ยวกับประจุของโลหะ จะสืบยารในสารละลายมี pH ต่างกันดังนี้

เศษส่วนของการแตกตัวหรือขนาดของการแตกตัว (α_4) ของ EDTA ซึ่งอยู่ในรูปของ tetravalent

ion Y^{4-} มีความสำคัญมากในการคำนวณที่เกี่ยวข้องที่สภาวะสมดุลและเควอร์ฟของการไกเทรด เพราะในรูปนี้จะเกี่ยวข้องโดยตรงในการรวมตัวเกิดเป็นสารประgonเชิงช้อน เนื่องจาก H_4Y ไม่ละลายน้ำ แต่ถ้าอยู่ในรูปของเกลือโซเดียม คือ Na_4Y ละลายน้ำได้แต่เป็นเบสเนื่องจากการสลายตัวด้วยน้ำ (hydrolysis) ดังนั้นในทางปฏิบัติจึงใช้ในรูปของ $\text{Na}_2\text{H}_2\text{Y} \cdot 2\text{H}_2\text{O}$

องค์ประgonด่างๆของ EDTA จะมีอยู่ในรูปด่างๆ 5 รูปคือ H_4Y , H_3Y^- , H_2Y^{2-} , HY^{3-} , และ Y^{4-} ซึ่งเศษส่วนขององค์ประgonด่างๆของสารละลาย EDTA จะขึ้นอยู่กับค่า pH

รูปที่ 15.2 องค์ประgonด่างๆของสารละลาย EDTA จะขึ้นอยู่กับค่า pH

ค่าเหล่านี้คำนวณได้จากความสัมพันธ์พื้นฐานดังนี้
สำหรับ tetravalent ion ของ EDTA

$$\alpha_{Y^{4-}} = \frac{[Y^{4-}]}{[Y^{\cdot}]} \quad (15.8)$$

เมื่อ Y^{\cdot} คือผลรวมของความเข้มข้นของ EDTA ที่ไม่ได้เกิดสารเชิงช้อน นั่นคือ

$$[Y^{\cdot}] = [H_4Y] + [H_3Y^-] + [H_2Y^{2-}] + [HY^{3-}] + [Y^{4-}] \quad (15.9)$$

แล้ว

$$\alpha_{Y^{4-}} = \frac{K_1 K_2 K_3 K_4}{[H^+]^4 + K_1[H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4} \quad (15.10)$$

จะเห็นว่าค่า $\alpha_{Y^{4-}}$ ขึ้นอยู่กับความเข้มข้นของ $[H^+]$ และค่าคงที่การแตกตัวของ EDTA เท่านั้น สมการต่อไปนี้ สำหรับการคำนวณหาค่า α มีดังนี้

$$\alpha_{HY^{3-}} = \frac{[HY^{3-}]}{[Y^{\cdot}]} = \frac{K_1 K_2 K_3 [H^+]^1}{[H^+]^4 + K_1[H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4} \quad (15.11)$$

$$\alpha_{H_2Y^{2-}} = \frac{[H_2Y^{2-}]}{[Y^{\cdot}]} = \frac{K_1 K_2 [H^+]^2}{[H^+]^4 + K_1[H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4} \quad (15.12)$$

$$\alpha_{H_3Y^-} = \frac{[H_3Y^-]}{[Y^{\cdot}]} = \frac{K_1 [H^+]^3}{[H^+]^4 + K_1[H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4} \quad (15.13)$$

$$\alpha_{H_4Y} = \frac{[H_4Y]}{[Y^{\cdot}]} = \frac{[H^+]^4}{[H^+]^4 + K_1[H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4} \quad (15.14)$$

ตารางที่ 15.1 ค่าของ $\alpha_{Y^{4-}}$ ของ EDTA ที่ pH ต่างๆ

pH	$\alpha_{Y^{4-}}$	pH	$\alpha_{Y^{4-}}$
2.0	5.0×10^{-14}	8.0	6.9×10^{-3}
3.0	3.4×10^{-11}	9.0	6.5×10^{-2}
4.0	5.0×10^{-9}	10.0	4.1×10^{-1}
5.0	4.8×10^{-7}	11.0	8.5×10^{-1}
6.0	3.0×10^{-5}	12.0	9.8×10^{-1}
7.0	6.1×10^{-4}		

ตัวอย่างที่ 15.3

จงคำนวณหาปริมาณของ Y^{4-} ในสารละลายน pH 8.0 และ pH 11.0

วิธีทำ

ในรูป Y^{4-} จะมีอยู่ในปริมาณ $\alpha_{Y^{4-}}$ จากสมการที่ (15.9)

$$\alpha_{Y^{4-}} = \frac{K_1 K_2 K_3 K_4}{[H^+]^4 + K_1 [H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4}$$

ในทำนองเดียวกัน ความเข้มข้นสัมพัทธ์ (α) ในรูปแบบต่างๆ ของโลหะ (ไอออน) จะแสดงโดยวิธีเดียวกัน เช่น

$$\alpha_{Zn^{2+}} = \frac{[Zn^{2+}]}{[Zn']} \quad (15.15)$$

$$[Zn^{2+}] = \alpha_{Zn^{2+}} [Zn']$$

$[Zn'] =$ ความเข้มข้นหั้งหมุดของ Zn ที่ไม่ได้เกิดเป็นสารเชิงช้อนกับ EDTA = สมการมวลสมดุล

ในการศึกษาที่เกี่ยวกับสารเชิงชั้นของโลหะและ EDTA ค่า $[Y^{4-}]$ จะหมายถึงสมดุลระหว่าง EDTA ส่วนที่ไม่ได้รวมตัวเป็นสารเชิงชั้นกับส่วนที่รวมตัวเป็นสารประกอบเชิงชั้น

ปฏิกิริยาที่สำคัญไปของการรวมตัวเป็นไอออนเชิงชั้นระหว่างไอออนของโลหะ (M^{n+}) และ EDTA คือ

$$K_{MY} = \frac{[MY]^{(n-4)+}}{[M^{n+}][Y^{4-}]} \quad (15.16)$$

ค่าคงที่ของการรวมตัวเป็นไอออนเชิงชั้นของ M-EDTA นักเคมีหานัดให้ในตารางที่ 15.2

ตารางที่ 15.2 แสดงค่าคงที่การเกิดสารเชิงชั้นของ M-EDTA

เลข	K_{MY}	$\log K_{MY}$
Ag^+	2.1×10^7	7.32
Al^{3+}	1.3×10^{16}	16.11
Ba^{2+}	5.8×10^7	7.76
Bi^{3+}	6.3×10^{27}	27.80
Ca^{2+}	5.0×10^{10}	10.70
Cd^{2+}	2.9×10^{16}	16.46
Co^{2+}	2.0×10^{16}	16.30
Cu^{2+}	6.3×10^{18}	18.80
Fe^{2+}	2.1×10^{14}	14.32
Fe^{3+}	1.3×10^{25}	25.11
Hg^{2+}	6.3×10^{21}	21.80
Mg^{2+}	4.9×10^8	8.69
Mn^{2+}	6.2×10^{13}	13.79
Ni^{2+}	4.2×10^{18}	18.62

ในการไห้การที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนกับ EDTA มักจะทำในสารละลายที่เป็นกลาง หรือกรดอ่อน หรือเบสอ่อนซึ่งต้องความคุณด้วยบัฟเฟอร์ โดยปกติจะใช้สารละลายบัฟเฟอร์เพื่อควบคุม pH ของสารละลายให้มีค่าคงที่ ในบางกรณีสารละลายบัฟเฟอร์จะป้องกันการตกตะกอนของไอออนของโลหะเป็นไฮดรอกไซด์ โดยความคุณเป็นสารละลายเชิงช้อนที่ละลายได้ซึ่งมีความเสถียรน้อยกว่ารวมตัวเป็นสารเชิงช้อนกับ EDTA ยกตัวอย่างเช่นสารละลายบัฟเฟอร์ $\text{NH}_3/\text{NH}_4\text{Cl}$ จะป้องกันการตกตะกอนของไอออนของโลหะโดยรวมตัวเป็นสารเชิงช้อนแอมมีน เช่น Cd^{2+} , Cu^{2+} , Ni^{2+} , Zn^{2+} , Co^{2+} อย่างไรก็ตาม การเกิดเป็นสารเชิงช้อนของไอออนเหล่านี้มีผลทำให้ค่าคงที่การรวมตัวแบบมีเงื่อนไข (conditional formation constant) กับ EDTA มีค่าลดลง นั่นคือทำให้การรวมตัวเป็นสารประกอบเชิงช้อนกับ EDTA เกิดได้ยาก

15.3.3. ค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไข (Conditional formation constants)

เนื่องจากค่า pH จะมีผลต่อ $\alpha_{Y^{4-}}$ ที่จะเกี่ยวข้องในการคำนวณ เพื่อหาค่า pM ที่จุดต่างๆ เมื่อเดิม EDTA

$$\text{จาก (15.8)} \quad \alpha_{Y^{4-}} = \frac{[Y^{4-}]}{[Y']} = \frac{K_1 K_2 K_3 K_4}{[H^+]^4 + K_1 [H^+]^3 + K_1 K_2 [H^+]^2 + K_1 K_2 K_3 [H^+] + K_1 K_2 K_3 K_4}$$

$$\text{IIIift(15.16)} \quad K_{MY} = \frac{[MY^{(n-4)+}]}{[M^{n+}][Y^{4-}]}$$

$$\text{แต่ } \alpha_{Y^{4-}} = \frac{[Y^{4-}]}{[Y']} \implies [Y^{4-}] = \alpha_{Y^{4-}} [Y'] \quad (15.17)$$

$$K_{MY} = \frac{[MY^{(n-4)+}]}{[M^{n+}][Y^{4-}]} = \frac{[MY^{(n-4)+}]}{[M^{n+}]\alpha_{Y^{4-}}[Y']} \quad (15.18)$$

$$K_{MY^{\alpha}} Y^{4-} = \frac{[MY^{(n-4)+}]}{[M^{n+}][Y^-]} = K_{MY'} \quad (15.19)$$

เมื่อ $K_{MY'}$ เรียกว่าค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไข (conditional formation constant) จะขึ้นกับค่า pH

รูปแบบทั่วไปในการแก้ปัญหาของสมดุลระหว่างโลหะและลิแกนด์ ไม่แตกต่างจากที่ใช้ในการ และ
เช่น การเปรียบเทียบระหว่างกรดอะซิติกในน้ำ และ Zn^{2+} ใน ZnY^{2-}

$\text{CH}_3\text{COOH} + \text{H}_2\text{O} = \text{CH}_3\text{COO}^- + \text{H}_3\text{O}^+$	$Zn^{2+} + Y^{4-} = ZnY^{2-}$
$K_a = \frac{[\text{H}_3\text{O}^+][\text{CH}_3\text{COO}^-]}{[\text{CH}_3\text{COOH}]}$ สมมุติฐาน $[\text{H}_3\text{O}^+] \approx [\text{CH}_3\text{COO}^-]$ $[\text{CH}_3\text{COO}^-] \approx C_{\text{CH}_3\text{COOH}}$ จะได้ $K_a = \frac{[\text{H}_3\text{O}^+]^2}{C_{\text{CH}_3\text{COOH}}}$ $[\text{H}_3\text{O}^+] = \sqrt{K_a C_{\text{CH}_3\text{COOH}}}$	$K_{ZnY}^{2-} = \frac{[\text{ZnY}^{2-}]}{[\text{Zn}^{2+}][\text{Y}^{4-}]}$ สมมุติฐาน $[\text{Zn}^{2+}] \approx [\text{Y}^{4-}]$ $[\text{ZnY}^{2-}] \approx C_{\text{ZnY}^{2-}}$ จะได้ $K_{ZnY} = \frac{C}{[\text{Zn}^{2+}]^2}$ $[\text{Zn}^{2+}] = \sqrt{\frac{C}{K_{ZnY}^{2-}}}$

เนื่องจาก

1. ในการศึกษาโลหะเชิงช้อนนิยมทำในรูปการรวมตัวมากกว่าการแยกตัว
2. สมมุติฐานไม่เป็นที่ยอมรับสำหรับ EDTA เชิงช้อน เพราะทั้งสองของโลหะ และ EDTA จะเกิดสมดุล
อันๆด้วย สมมุติฐานที่สามารถทำได้คือ

$$[Zn'] = [Y']$$

$[Zn'] =$ ความเข้มข้นของ Zn^{2+} ทั้งหมดที่ไม่ได้เกิดสารเชิงช้อนกับ EDTA

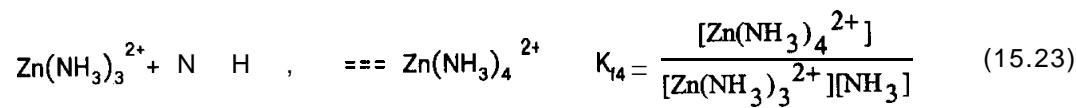
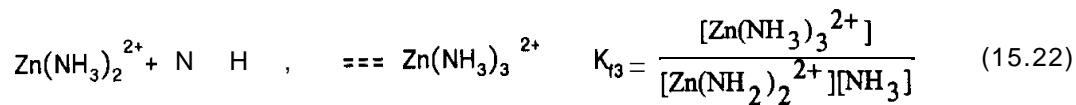
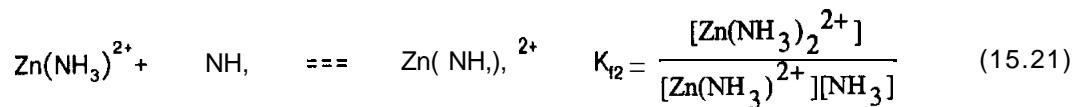
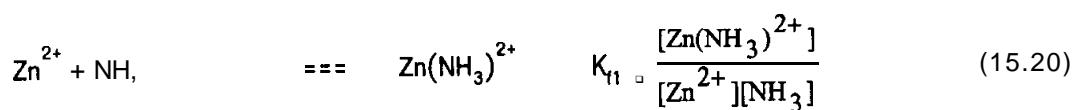
$[Y'] =$ ความเข้มข้นของ EDTA ทั้งหมดที่ไม่ได้เกิดสารเชิงช้อนกับ Zn^{2+}

เพราะความเข้มข้นเหล่านี้เป็นผลรวมของรูปแบบสมดุลต่างๆ ทั้งหมดของ Zn²⁺ และ EDTA ที่ไม่เกิดเป็นสารเชิงซ้อนด้วยกัน

15.3.4 ผลของ Auxillary Complexing agent ต่อความเข้มข้นของไอออนโลหะ

โลหะส่วนใหญ่จะเกิดปฏิกิริยาสมบูรณ์กับ EDTA ในเบส แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นก็คือ ในสภาวะเป็นเบส โลหะจะเกิดเป็นสารประกอบไฮดรอกไซด์ที่ไม่ละลายและค่อนข้างเสถียร ทำให้ได้ผลิตภัณฑ์ที่ไม่ละลาย ซึ่งจะทำปฏิกิริยากับ EDTA ได้อย่างช้าๆ การแก้ปัญหาสามารถทำได้โดยการเติม Auxillary Complexing agent ไปรวมเป็นสารเชิงซ้อนกับไอออนโลหะก่อน ซึ่งสารเชิงซ้อนที่เกิดขึ้นนี้จะมีการละลายอยู่ระหว่าง โลหะ ไฮดรอกไซด์ และ โลหะ-EDTA นั้นคือ Auxillary Complexing agent จะเกิดปฏิกิริยาดีกว่า M(OH)_x และยอนให้ EDTA แทนที่ได้ในการไกเกต Auxillary Complexing agent ที่นิยม คือ NH₃⁺ (ใน NH₄⁺ เป็นบัฟเฟอร์ที่มีสภาพเป็นเบส)

ตัวอย่าง Zn²⁺ สามารถรวมตัวเป็นสารเชิงซ้อนกับ NH₃⁺ ได้ดังนี้

ความเข้มข้นสัมพัทธ์ของรูปแบบต่างๆของ Zn²⁺ และคงได้ในลักษณะเดียวกับ EDTA ดังนี้

$$\text{จาก (15.15)} \quad \alpha_{Zn^{2+}} = \frac{[Zn^{2+}]}{[Zn']}$$

[Zn'] = ความเข้มข้นทั้งหมดของ Zn²⁺ ที่ไม่ได้เกิดสารเชิงช้อนกับ EDTA

$$[Zn'] = [Zn^{2+}] + [Zn(NH_3)^{2+}] + [Zn(NH_3)_2^{2+}] + [Zn(NH_3)_3^{2+}] + [Zn(NH_3)_4^{2+}] \quad (15.24)$$

ค่า $\alpha_{Zn^{2+}}$ ขึ้นอยู่กับ [NH₃] และค่าคงที่การรวมตัวต่างๆ และคงได้เรื่องเดียวกับการหาค่า γ^{4-}

$$\alpha_{Zn^{2+}} = \frac{1}{1 + K_{f_1}[NH_3] + K_{f_1}K_{f_2}[NH_3]^2 + K_{f_1}K_{f_2}K_{f_3}[NH_3]^3 + K_{f_1}K_{f_2}K_{f_3}K_{f_4}[NH_3]^4} \quad (15.25)$$

การแสดงความเข้มข้นที่สมดุลของ Zn²⁺ และ Y⁴⁻ ให้อยู่ในรูปของความเข้มข้นเหล่านี้ การแก้ปัญหาโจทย์ยังคงดำเนินไปตามปกติ ดังนี้

$$[Zn^{2+}] = \alpha_{Zn^{2+}}[Zn'] \quad \text{และ} \quad Y^{4-} = \alpha_{Y^{4-}}[Y] \quad \text{แทนค่าเหล่านี้ลงในสมการแทนค่า}$$

คงที่สมดุล จะได้

$$K_{ZnY} = \frac{[ZnY^{2-}]}{(\alpha_{Zn^{2+}}[Zn'])(\alpha_{Y^{4-}}[Y'])} \quad (15.26)$$

$$K_{ZnY} (\alpha_{Zn^{2+}})(\alpha_{Y^{4-}}) = \frac{[ZnY^{2-}]}{([Zn'])([Y'])} = K_{Zn'Y'} \quad (15.27)$$

K_{Zn'Y'} เรียกว่าค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไข (conditional formation constant)

สำหรับค่าคงที่ภายใต้เงื่อนไขเทียนกับไอออนไดโอดอนหนึ่ง รูปที่ 7 ไปดีอ

$$K_{MY'} = K_{MY} \alpha_{Y^{4-}} = \frac{[MY^{(n-4)+}]}{[M^{n+}][Y']} \quad (15.28)$$

ตัวอย่างที่ 15.4

จงคำนวณ pZn^{2+} ในสารละลายน้ำ ZnY^{2-} เช่นขั้น $5.00 \times 10^{-3} M$ ที่ $pH = 10.0$

$$\text{ถ้า } \alpha_{Zn^{2+}} = 2.0 \times 10^{-7} \text{ และ } K_{ZnY^{2-}} = 3.16 \times 10^{16}$$

วิธีทำ

แหล่งเดียวกับให้ Zn^{2+} ในสารละลายน้ำคือ ZnY^{2-} สมดุลการเกิดสารเชิงช้อนมีขึ้นได้ดังนี้

$$K_{ZnY}^{2-} = \frac{[ZnY^{2-}]}{[Zn^{2+}][Y^{4-}]}$$

โดยการใช้ต่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไข (conditional formation constant) จะเขียนสมการในเทอม Zn' และ Y' ได้ดังนี้

$$K_{Zn'Y'} = K_{ZnY}^{2-} \alpha_{Y'} - \alpha_{Zn^{2+}} = \frac{[ZnY^{2-}]}{[Zn'][Y']}$$

เนื่องจากการแตกตัวเป็นแหล่งเดียวกับ Zn' และ Y' ทั้งหมดที่ไม่ได้เกิดเป็นสารเชิงช้อน นั้นคือ $[Zn'] = [Y']$

$$K_{ZnY}^{2-} \alpha_{Y'} - \alpha_{Zn^{2+}} = \frac{[ZnY^{2-}]}{[Zn']^2}$$

$$(3.16 \times 10^{16}) (2.0 \times 10^{-9}) (0.025) = \frac{5.00 \times 10^{-3}}{[Zn']^2}$$

ค่า $\alpha_{Y^{4-}}$ ได้จากตารางที่ 5B ในภาคผนวก

$$[Zn'] = \sqrt{(5.00 \times 10^{-3}) / (2.21 \times 10^7)} = 1.50 \times 10^{-5} M$$

$$\text{ดังนั้น } [Zn^{2+}] = \alpha_{Zn^{2+}} [Zn'] = 3.0 \times 10^{-14} M$$

$$pZn^{2+} = -\log (3.0 \times 10^{-14}) = 13.15$$

ตัวอย่างที่ 15.5

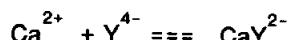
จงคำนวณของ Ca^{2+} ไอออนในสารละลายน้ำที่มี CaY^{2-} เข้มข้น $7.50 \times 10^{-3} \text{ M}$ และมี EDTA เข้มข้น

1.0×10^{-2} ในปริมาณมากเกินพอ กำหนดให้ $K_{\text{CaY}}^{2-} = 5.01 \times 10^{10}$ และ $\alpha_{\text{Ca}^{2+}} = 4.2 \times 10^3$,

$$\alpha_{\text{Y}^{4-}} = 6.4 \times 10^{-1}$$

วิธีทำ

สมการที่สภาวะสมดุลของปฏิกิริยาการรวมตัวของสารเชิงชั่งคือ

เมื่อใช้ค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขเฉพาะ EDTA ความเข้มข้นของ Ca^{2+} ที่สารสามารถคำนวณได้ดังนี้คือ

$$K'_{\text{CaY}} = K_{\text{CaY}}^{2-} (\alpha_{\text{Y}^{4-}}) = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Ca}^{2+}][\text{Y}^{4-}]}$$

$$(5.01 \times 10^{10})(6.4 \times 10^{-1}) = \frac{7.5 \times 10^{-3}}{[\text{Ca}^{2+}] 1.0 \times 10^{-2}}$$

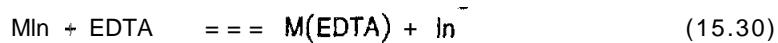
$$[\text{Ca}^{2+}] = 2.3 \times 10^{-11} \text{ M}$$

ข้อสังเกต

ถ้าหากว่าใช้ค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของทั้ง Ca^{2+} และ EDTA จะต้องคำนวณค่า $[Ca']$ แล้วจึงคำนวณต่อเพื่อหาค่า $[\text{Ca}^{2+}]$

15.4. อินดิเคเตอร์ในการไฟเกรตที่เกี่ยวข้องกับการเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อน

อินดิเคเตอร์ส่วนใหญ่จะเป็นรีเอเจนต์ชนิดอ่อน ซึ่งมีสีแตกต่างกันในรูปที่รวมตัวกับโลหะเป็นสารประกอบเชิงช้อนกับรูปที่เป็นอิสระ เมื่อเดิมอินดิเคเตอร์ลงในสารละลายน้ำที่จะนำมาไฟเกรต อินดิเคเตอร์จะรวมตัวกับไอออนของโลหะที่สนใจได้สารประกอบเชิงช้อนที่มีสี เมื่อเดิมตัวดิแทรนท์ (เช่น EDTA) ลงไป จะเกิดปฏิกริยาการแทนที่อินดิเคเตอร์ซึ่งรวมอยู่กับไอออนของโลหะอย่างไม่แข็งแรงด้วย EDTA ซึ่งจะเกิดเป็นสารประกอบเชิงช้อนที่แข็งแรงกว่า

ค่า pH ของสารละลายน้ำมีผลต่อการทำางานของอินดิเคเตอร์ เช่นเดียวกับ EDTA นั้นคือจะมีรูปต่างๆที่จะเข้ารวมกับโลหะ ซึ่งในแต่ละรูปจะมีสีแตกต่างกัน เช่น อินดิเคเตอร์ที่นิยมใช้คือ Eriochrome Black T และ Pyrocatechol Violet ทั้งคู่จะแสดงสีที่แตกต่างกันที่ช่วง pH ต่างๆกัน เนื่องมาจากการแตกตัว

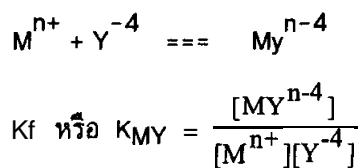
Eriochrome Black T	pH < 5.5	pH 7-11	pH > 11.5
	สีแดง	สีน้ำเงิน	สีส้ม
	H ₂ In ⁻	HIn ²⁻	In ³⁻

Pyrocatechol Violet	pH < 1.5	pH 7	pH 2.6	pH > 10
	สีแดง	สีเหลือง	สีม่วง	สีน้ำเงิน

พบว่า Eriochrome Black T เหมาะที่จะใช้ในสารละลายที่เป็นเบส (จะเปลี่ยนจากสีแดง เป็นสีน้ำเงิน) และ Pyrocatechol Violet เหมาะที่จะใช้ในสารละลายที่เป็นกรด (จะเปลี่ยนจากสีน้ำเงินเป็นสีเหลือง)

เนื่องจากใช้ปฏิกิริยาการแทนที่ของลิแกนด์ ดังนั้นในการเลือกอินดิเคเตอร์จะต้องคำนึงถึงว่า ค่าคงที่ของการรวมตัว (formation constant, K_f) ของ EDTA-complex จะต้องมีค่ามากกว่า ค่าคงที่ของการรวมตัว (formation constant, K_f) ของ Indicator-complex มิฉะนั้นจะเห็นจุดจบของปฏิกิริยาเร็วเกินไป อย่างไรก็ตาม ในทางปฏิบัติ ค่าคงที่ของการรวมตัว (formation constant, K_f) ของ Indicator-complex ต้องมากพอที่มันจะรวมตัวให้ความเข้มข้นที่สูงพอที่จะตรวจจับได้ โดยทั่วไป ความแตกต่างอย่างน้อยที่สุดระหว่างค่าคงที่ของการรวมตัว (formation constant, K_f) ของ Indicator-complex และของ EDTA-complex ควรจะมีค่าเท่ากับ 10^2 ในทางปฏิบัติค่อนข้างง่าย ที่สภาวะสมดุลของปฏิกิริยาเหล่านี้ จะบอกได้ว่าจะเลือกอินดิเคเตอร์ที่ให้ M-In complex สีชัดเจนมากกว่าตัวอินดิเคเตอร์เอง

พิจารณาค่าคงที่ของการรวมตัวของสารเชิงซ้อน M-EDTA

ค่า K_{MY} ของสารประกอบเชิงซ้อน M-EDTA นับว่ามีความสำคัญต่อการทำปฏิกิริยาของไอออนของโลหะและ EDTA จะเกิดสมบูรณ์หรือไม่

ตารางที่ 15.4 ตัวอย่างอินดิเคเตอร์ทั่วไปสำหรับการไกเทรดแบบเกิดสารเชิงช้อน

Name	Structure	Important pH equilibria
Eriochrome Black T		$\text{H}_2\text{In}^{\cdot-}$ (red) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_2} = 6.3$ HIn^{2-} (blue)
Calmagite		$\text{H}_2\text{In}^{\cdot-}$ (blue) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_3} = 11.6$ In^{3-} (orange)
Arsenazo I		$\text{H}_2\text{In}^{\cdot-}$ (red) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_2} = 8.1$ HIn^{2-} (blue) HIn^{2-} (blue) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_3} = 12.4$ In^{3-} (orange)
Xylenol orange		$\text{H}_2\text{In}^{\cdot-}$ (yellow) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_1} = 2.32$ H_4In^{2-} (yellow) H_4In^{2-} (yellow) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_2} = 2.85$ H_3In^{3-} (yellow) H_3In^{3-} (yellow) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_3} = 6.70$ H_2In^{4-} (violet) H_2In^{4-} (violet) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_4} = 10.47$ HIn^{3-} (violet)
Murexide		$\text{H}_4\text{In}^{\cdot-}$ (red-violet) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_1} \approx 9.2$ H_3In^{2-} (violet) H_3In^{2-} (violet) \rightleftharpoons $\text{pK}_{\text{a}_2} \approx 10.9$ H_2In^{3-} (blue)

15.5. เครื่องฟังของการไกเกรตกับ EDTA

ในเครื่องฟังของการไกเกรตจะแสดงความสัมพันธ์ของค่า pM ซึ่งเป็นฟังชันกับปริมาณของ EDTA เช่นเดียวกับการไกเกรตระหว่างกรดและเบส การวัดค่าการเปลี่ยนแปลงโดยใช้ Ion Selective Electrode ข้อมูลในการคำนวนอาศัยค่า K_{MY} หรือ $K_{M'Y}$ หรือ $K_{M''Y}$ และค่าความเข้มข้นเริ่มต้นของไอออนที่จะทำการไกเกรต (C_M^0)

15.5.1 การคำนวนหาความเข้มข้น

พิจารณาการไกเกรตระหว่าง Ca^{2+} ด้วยสารละลายน EDTA ปฏิกิริยาการไกเกรตเช่นได้ดังนี้คือ

ค่าคงที่สมดุลของปฏิกิริยานี้ คือค่าคงที่การรวมตัวของสารเชิงช้อน ถ้าหากเลือกเงื่อนไขที่ให้ค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขมีค่ามาก ปฏิกิริยา (15.32) จะเกิดได้อย่างสมบูรณ์ นั่นคือ ปริมาณของ EDTA ที่เดิมลงไปจะมีสัดส่วนสัมพันธ์กับปริมาณของ Ca^{2+} ที่มีอยู่ สมการเฉพาะที่จะนำมาใช้ในการคำนวนความเข้มข้นของ Ca^{2+} จะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบของสารละลายนน์คือขึ้นอยู่กับขั้นตอนของการไกเกรต

สมการทั่วไปที่จะนำมาใช้ในการคำนวนค่า pM เมื่อทราบค่า K_{MY} และ C_M^0 ตามด้วยการคำนวนค่า $\alpha_{\text{Y}^{4-}}$ และ $\alpha_{\text{M}^{n+}}$ (ภายใต้เงื่อนไขที่กำหนด)

ตัวอย่างทั่วไปสำหรับการคำนวน เครื่องฟังของการไกเกรตของ Ca^{2+} ด้วย EDTA (การเจือจางของสารละลายนไม่ต้องคำนึงถึง)

ช่วง	องค์ประกอบหลัก	แหล่งที่ให้ M^{n+}
1. จุดเริ่มต้น	M^+	M^+
2. ก่อนจุดสมมูล	$\text{M}^+ + \text{MY}^{2-}$	M^+
3. จุดสมมูล	MY^{2-}	MY^{2-}
4. หลังจุดสมมูล	$\text{MY}^{2-} + \text{Y}^4-$	MY^{2-}

แต่ละขั้นตอนจะพิจารณาแยกจากกัน โดย

- (1) หาองค์ประกอบของสารละลาย
- (2) หาความเข้มข้นของไอออนโลหะอิสระ

(1) ที่จุดเริ่มต้น ก่อนเติมสารละลาย EDTA

$$\text{ในสารละลายจะมีเพียง } [M^{n+}] = \alpha \frac{C_M^0}{M^{n+}}$$

$$\text{ดังนั้น } pM = -\log [M^{n+}] = -\log \alpha - \log \frac{C_M^0}{M^{n+}}$$

2. ก่อนถึงจุดสมมูล

$$[Ca^+] = C_a^0(1-x) \text{ เมื่อ } x \text{ คือปริมาณของ EDTA ที่เติมลงไป}$$

เนื่องจากอัตราส่วนของปฏิกิริยาเป็น 1:1 และค่า $K_{M'Y}$ มาก

ปริมาณของ Ca ที่ไม่ทำปฏิกิริยาหาได้จาก ปริมาณ Ca เริ่มต้น - ปริมาณตัวดิแตренท์

$$[Ca^+] = \text{ปริมาณ Ca ที่เหลืออยู่(mmol)} / ml$$

ข้อสังเกต

Ca ที่มาจากการแตกตัวของสารเชิงช้อนมีค่าน้อยมากเมื่อเทียบกับ Ca ที่เหลืออยู่

$$[Ca^{2+}] = \alpha \frac{[Ca^+]}{Ca^{2+}}$$

นั่นคือก่อนจุดสมมูล pM จะไม่ขึ้นอยู่กับ $\alpha_{Y^{4-}}$ แต่จะขึ้นอยู่กับ $\alpha_{Ca^{2+}}$

3. ที่จุดสมมูล ที่สภาวะสมดุล

$$K_{CaY^{2-}} = \frac{[CaY^{2-}]}{[Ca^{2+}][Y^{4-}]}$$

ถ้าหากว่าหั่ง Ca^{2+} และ Y^{4-} เกี่ยวข้องกับสมดุลอื่นๆด้วย เราควรจะเขียนสมการในรูปของค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไข

$$K_{\text{Ca}'\text{Y}'} = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{([\text{Ca}'])([\text{Y}'])}$$

โดย $[\text{Ca}'] = [\text{Y}']$ เนื่องจากแทนปริมาณของ Ca และ EDTA ที่มาจากการแตกตัวของ CaY^{2-} ดังนั้น

$$\begin{aligned} K_{\text{Ca}'\text{Y}'} &= \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Ca}']^2} \\ [\text{Ca}'] &= \sqrt{[\text{CaY}^{2-}] / K_{\text{Ca}'\text{Y}'}} \end{aligned}$$

ความเข้มข้นของไอออน Ca อิสระ จะหาได้โดย

$$[\text{Ca}^{2+}] = a_{\text{Ca}}^2 + [\text{Ca}']$$

4. หลังจุดสมมูล

จะมีเพียงสารเชิงช้อน CaY^{2-} เป็นแหล่งให้ Ca' ($[\text{Ca}'] = [\text{Ca}^{2+}]$) ในสารละลายนี้ไม่ใช่แหล่งหลักของ Y' ปริมาณของสารเชิงช้อนและ EDTA มากเกินพอจะหาได้โดยปริมาณของ EDTA ที่เดิน - ปริมาณ Ca เริ่มต้น

$$\begin{aligned} [\text{CaY}^{2-}] &= \text{ปริมาณ } \text{CaY}^{2-} (\text{mmol}) / \text{ml ของสารละลายนี้} \\ [\text{Y}'] &= \text{ปริมาณ } \text{Y}' (\text{mmol}) / \text{ml ของสารละลายนี้} \end{aligned}$$

ความเข้มข้นเหล่านี้ใช้ในการคำนวณหาความเข้มข้นของ Ca^{2+}

$$K_{\text{Ca}'\text{Y}'} = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Ca}^{2+}][\text{Y}']}$$

ตัวอย่างที่ 15.6

สารตัวอย่างประgonด้วย $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2$ เข้มข้น 2.5×10^{-2} M ทำการไกเทรตด้วย EDTA เข้มข้น

2.00×10^{-2} M ที่ $\text{pH} = 10$ จงคำนวณ pCa^{2+} หลังจากเติม EDTA ดังนี้ 0, 20.00, 31.25 และ 45.00

mL กำหนดให้ ค่าคงที่การรวมตัวของ $\text{CaY}^{2-} = 5.01 \times 10^{10}$ และค่า $a_{\text{Ca}^{2+}} = 0.140$ และ $\alpha_{\text{Y}^{4-}} = 0.140$

และ 0.350 ตามลำดับ

วิธีทำ

1. ที่จุดเริ่มต้น (ยังไม่ได้เติม EDTA ลงไป)

$$[\text{Ca}^{2+}] = 2.5 \times 10^{-2} \text{ M}$$

$$\text{pCa} = -\log (2.5 \times 10^{-2}) = 1.60$$

2. เมื่อเติม EDTA 20.00 mL

$$[\text{Ca}^{2+}] = \text{Ca}^{2+} \text{ ไม่ถูกไกเทรต} + \text{Ca}^{2+} \text{ มาจากการแตกตัว(น้อยมาก)}$$

$$\text{Ca เริ่มต้น} = 25.00 \text{ mL} \times 2.50 \times 10^{-2} \text{ M} = 0.625 \text{ mmol}$$

$$\text{Y'ที่เติม} = 20.00 \text{ mL} \times 2.00 \times 10^{-2} \text{ M} = 0.400 \text{ mmol}$$

(=ปริมาณของ Ca ที่ใช้ไป)

ปริมาณของ Ca ที่เหลืออยู่ในสารละลายน = $[\text{Ca}]$

$$= (0.625 - 0.400) / 45 \text{ mL} = 5.00 \times 10^{-3} \text{ M}$$

$$\text{และ } [\text{Ca}^{2+}] = a_{\text{Ca}^{2+}} + [\text{Ca}']$$

$$= (0.140) (5.00 \times 10^{-3}) = 7.00 \times 10^{-4} \text{ M}$$

$$\text{pCa} = -\log (7.00 \times 10^{-4}) = 3.155$$

3. ที่จุดสมมูล (เมื่อเติม EDTA 31.25 mL)

ในสารละลายนี้ CaY^{2-} เท่ากับ EDTA ที่เติมลงไป

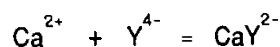
ในสารละลายนี้ประกอบด้วย

$$\text{Ca เริ่มต้น} = 25.00 \text{ mL} \times 2.50 \times 10^{-2} \text{ M} = 0.625 \text{ mmol}$$

$$\text{Y ที่เติม} = 31.25 \text{ mL} \times 2.00 \times 10^{-2} \text{ M} = 0.625 \text{ mmol}$$

$$\text{ปริมาณของ Ca ที่เหลืออยู่ในสารละลายนี้} = (0.625 - 0.625) = 0$$

ในสารละลายนี้เพียง CaY^{2-} เป็นแหล่งให้ Ca^{2+} สมดุลแสดงโดย

$$K_{\text{CaY}} = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Ca}^{2+}][\text{Y}^{4-}]}$$

ถ้าหากว่า Ca^{2+} และ Y^{4-} เกี่ยวข้องกับสมดุลอื่นๆด้วย

ต้องใช้สมการในรูปของค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไข

$$K_{\text{CaY}} = K_{\text{Ca}} Y (\alpha_{\text{Ca}^{2+}})(\alpha_{\text{Y}^{4-}}) = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{([\text{Ca}^{'}])([\text{Y}^{'})]}$$

$$\text{แต่ } [\text{Ca}^{'}] = [\text{Y}^{'}$$

$$\text{ดังนั้น } K_{\text{CaY}} (\alpha_{\text{Ca}^{2+}})(\alpha_{\text{Y}^{4-}}) = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Ca}^{'}}]^2]$$

$$[\text{Ca}^{'}] = \sqrt{\frac{[\text{CaY}^{2-}]}{K_{\text{CaY}}(\alpha_{\text{Ca}^{2+}})(\alpha_{\text{Y}^{4-}})}}$$

$$= \sqrt{\frac{(0.625 \text{ mmol} / 56.25 \text{ mL})}{(5.01 \times 10^{-10})(0.140)(0.350)}}$$

$$= 2.13 \times 10^{-6} \text{ M}$$

$$\text{แล้ว } [\text{Ca}^{2+}] = \alpha_{\text{Ca}} \cdot 2 + [\text{Ca}^{\cdot}] = (0.140)(2.13 \times 10^{-6}) = 2.98 \times 10^{-7} \text{ M}$$

$$\text{แล้ว } \text{pCa}^{2+} = -\log (2.98 \times 10^{-7}) = 6.526$$

4. หลังจุดสมมูล เมื่อเติม EDTA 45.00 mL

จะมี $[\text{CaY}^{2-}]$ ที่เกิดขึ้น และ EDTA ที่เหลืออยู่

ในสารละลายน้ำก่อนด้วย

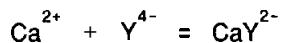
$$\text{Ca เริ่มต้น} = 25.00 \text{ mL} \times 2.50 \text{ M} = 0.625 \text{ mmol}$$

$$\text{Y' ที่เติม} = 45.00 \text{ mL} \times 2.00 \text{ M} = 0.900 \text{ mmol}$$

ปริมาณของ Y' ที่เหลืออยู่ในสารละลายน้ำ = $(0.900 - 0.625) = 0.275$

ปริมาณ CaY^{2-} ที่เกิดเท่ากับปริมาณ Ca เริ่มต้น = 0.625 mmol

CaY^{2-} เป็นเพียงแหล่งเดียวที่ให้ Ca^{2+} และสมดุลแสดงโดย

เนื่องจากในสารละลายน้ำ EDTA มากเกินพอ หา Ca^{2+} ได้โดย

$$K_{\text{CaY}} = K_{\text{CaY}} \cdot \alpha_{\text{Y}^{4-}} = \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Ca}^{2+}][\text{Y}']}$$

$$\text{ดัง } [\text{CaY}^{2-}] = 0.625 \text{ mmol} / 70.00 \text{ mL} = 8.93 \times 10^{-3} \text{ M}$$

$$[\text{Y}'] = 0.275 \text{ mmol} / 70.00 \text{ mL} = 3.93 \times 10^{-3} \text{ M}$$

แทนค่าลงในสมการ

$$(5.01 \times 10^{10})(0.350) = \frac{(8.93 \times 10^{-3})}{[\text{Ca}^{2+}](3.93 \times 10^{-3})}$$

$$[\text{Ca}^{2+}] = 1.29 \times 10^{-10} \text{ M}$$

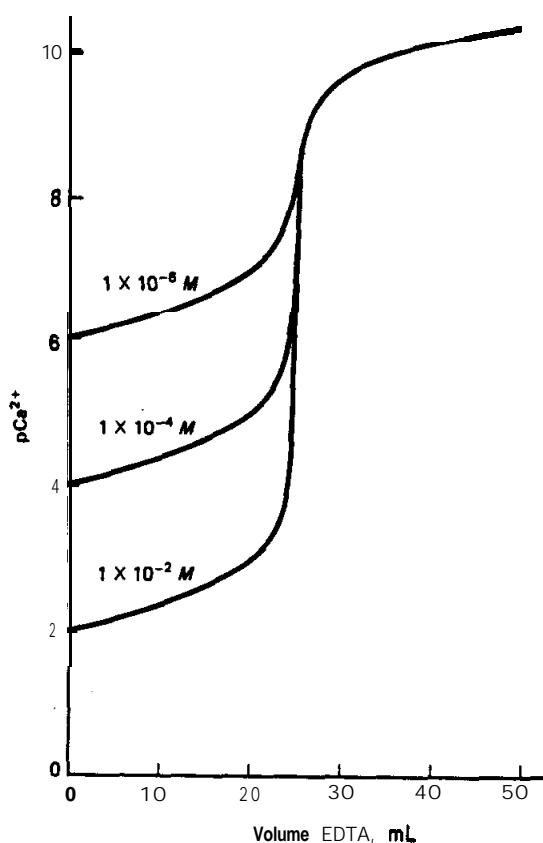
$$\text{pCa} = -\log (1.29 \times 10^{-10}) = 9.889$$

15.6. ปัจจัยที่มีผลต่ำร่วงของเคอร์ฟของการไกเกรต

โดยทั่วไปปัจจัยที่มีผลต่อเคอร์ฟของการไกเกรตคือ ความเข้มข้นของสารที่เกี่ยวข้องในการไกเกรตและขอบเขตของปฏิกริยาที่เกิด

15.6.1. ความเข้มข้นของไอออนของโลหะ

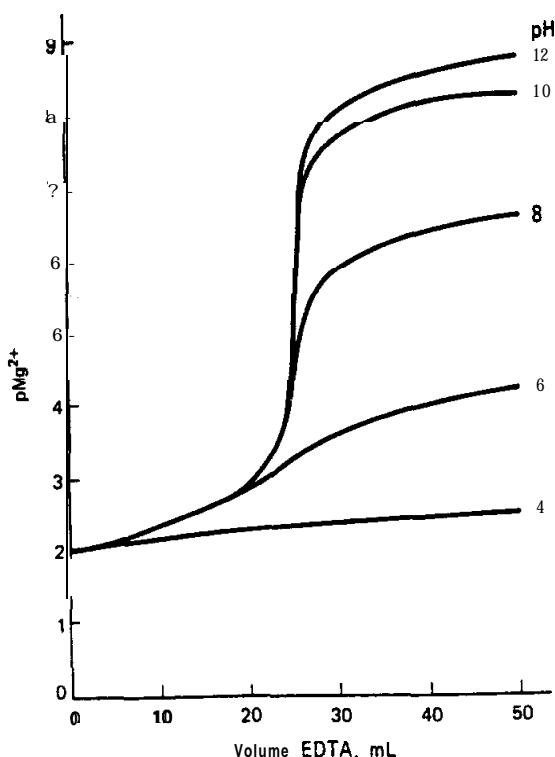
เคอร์ฟของการไกเกรตในรูปที่ 15.3 ของ Ca^{2+} ที่มีความเข้มข้นต่างๆ ด้วย EDTA จากเคอร์ฟแสดงให้เห็นว่า ขนาดและความคงด็อกในช่วงจุดสมมูลลดลงเมื่อความเข้มข้นของ Ca^{2+} ลดลง

รูปที่ 15.3. แสดงเคอร์ฟของการไกเกรต Ca^{2+} ที่มีความเข้มข้นต่างๆ จำนวน 25.00 mL ด้วยสารละลายน้ำ EDTA ที่ pH 10.0

15.6.2. ความสมบูรณ์ของปฏิกริยาการรวมตัวเป็นสารเชิงช้อน

ความสมบูรณ์ของปฏิกริยาการรวมตัวเป็นสารเชิงช้อน สามารถอธิบายได้ด้วยค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของสารเชิงช้อน นั่นคือเศษส่วนของไอออนของโลหะและ EDTA ในสารละลายนี้ขึ้นอยู่กับค่า pH ของสารละลายนี้แสดงในรูปที่ 15.4

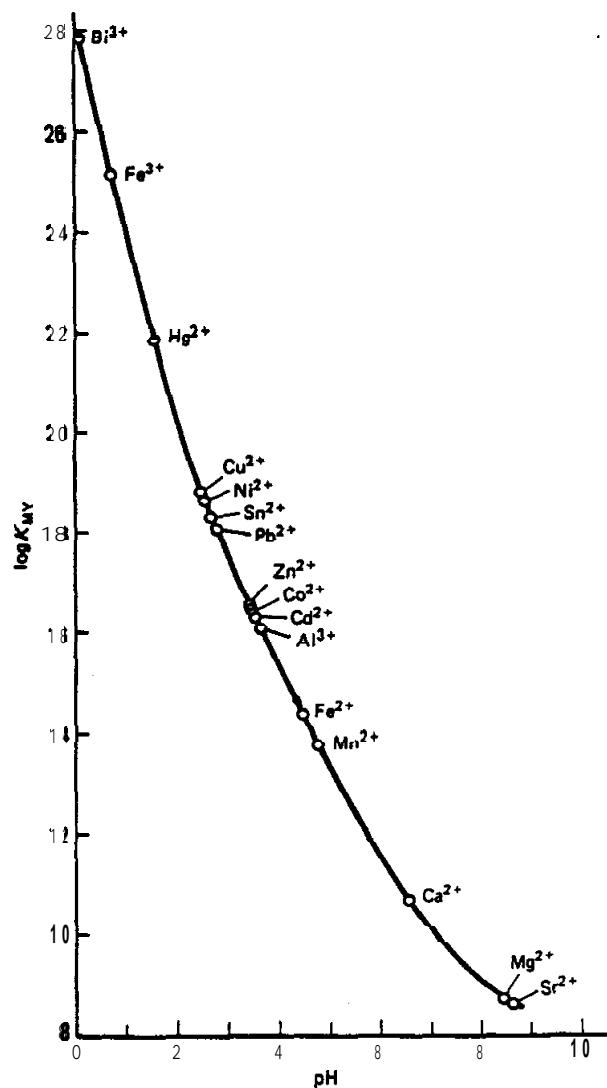

รูปที่ 15.4 แสดงผลของ pH ที่มีต่อเคอร์ฟของการไทเกรต Mg²⁺ ที่มีความเข้มข้น 0.0100 M จำนวน

25.00 mL ด้วยสารละลายนี้ EDTA ความเข้มข้น 0.0100 M ค่า $\alpha_{Mg}^{2+} = 1.0$

หลักการโดยทั่วไป ถ้าหากว่าค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของสารเชิงช้อนคุณด้วยความเข้มข้นของสารที่สนใจต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 10^6 การไทเกรตจึงจะได้ผลดี เนื่องจากโลหะต่างชนิดกันมีการรวมตัวที่ pH แตกต่างกัน ดังรูปที่ 15.5 ซึ่งแสดงถึงค่า pH ที่ต่ำสุดที่ไอออนของโลหะต่างๆ (ที่ระดับ

ความเข้มข้น 0.1M) ที่จะสามารถถูก熹าเทรตโดยไม่ต้องรวมตัวกับ Auxillary complexing agent ในสารละลาย ($\alpha_M^{n+} = 1.0$) ข้อมูลนี้จะมีประโยชน์ในการ熹าเทรตเฉพาะไอออนที่สนใจในสารละลายผสม

รูปที่ 15.5 ค่า pH ที่สุดที่ให้ค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของสารเชิงช้อนมีค่าสูงพอที่จะให้การ熹าเทรตได้ผลดี

15.7. Metal-Ion buffers

บัฟเฟอร์ประเกณ์มีความสำคัญเช่นเดียวกับบัฟเฟอร์ที่ใช้ในการควบคุม pH ของสารละลายนะจะประกอบด้วยไอออนเชิงชั้นและลิแกนต์ที่มากเกินพอ จะทำให้ pH ที่รักษาค่า pH ไม่ให้มีการเปลี่ยนแปลง เมื่อมีการเติมไอออนของโลหะ หรือลิแกนต์ลงไปในปริมาณ ยกตัวอย่างเช่น สมมุติว่ามี $[CaY^{2-}]$ -EDTA metal-ion buffer ซึ่งสามารถเตรียมโดยการผสม Ca^{2+} และ EDTA ที่มากเกินพอ และสมการต่อไปนี้เป็นที่ยอมรับได้คือ

$$\frac{[CaY^{2-}]}{[Ca^{2+}][Y']} = K_{CaY'} \quad (15.33)$$

$$pCa = \log K_{CaY'} - \log \frac{[CaY^{2-}]}{[Y']} \quad (15.34)$$

เปรียบเทียบได้กับสมการของ acid-base buffers ทั่วไปๆ

ตัวอย่างที่ 15.7

สารละลายนะ Metal-Ion buffers ที่เตรียมโดยการผสมสารละลาย Ca^{2+} เข้มข้น 0.200 M จำนวน 100.0 mL กับสารละลายนะ EDTA เข้มข้น 0.100 M จำนวน 800 mL โดยปรับ pH ให้เท่ากับ 10 และเจือจางจนมีปริมาตรเป็น 1 L

ก) จงคำนวณค่า pCa ของบัฟเฟอร์

ข) จงคำนวณการเปลี่ยนแปลงค่า pCa เมื่อเติมสารละลาย Ca^{2+} 1.00 mmol ลงในสารละลายนะบัฟเฟอร์ 1 L
วิธีทำ

ก) เมื่อนำสารละลายนะส่องมาทดสอบ Ca^{2+} จะทำปฏิกิริยากับ EDTA และได้ $[CaY^{2-}]$ เกิดขึ้น $100 \times 0.200 = 20.0$ mmol และยังมี EDTA เหลืออยู่ $(800 \times 0.100) - 20.0 = 60.0$ mmol

ที่ pH 10 เราจะได้ว่า

$$\log K_{\text{CaY}} = \log K_{\text{CaY}'} + \log \alpha_4 = 10.70 - 0.45 = 10.25$$

แทนค่าลงในสมการ (15.34)

$$\text{pCa} = \log K_{\text{CaY}'} = \log \frac{[\text{CaY}^{2-}]}{[\text{Y}']} \quad \text{จะได้}$$

$$\text{pCa} = 10.25 = \log \frac{20.0/1000}{60.0/1000}$$

$$= 10.73$$

ข) เมื่อเติม Ca ลงไปจะมี $[\text{CaY}^{2-}]$ เกิดขึ้น 1.00 mmol และมี EDTA เหลืออยู่ $60 - 1.00 = 59.0$ mmol ดังนั้นจะได้

$$\text{pCa} = 10.25 - \log \frac{21.0/1000}{59.0/1000} = 10.70$$

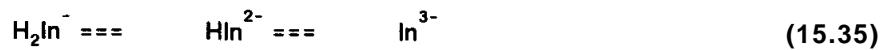
ดังนั้น เมื่อเติม Ca^{2+} 1.00 mmol ค่า pM จะลดลงเท่ากับ $10.73 - 10.70 = 0.03$ หน่วย

ข้อสังเกต

ในการเตรียม metal ion buffer โลหะไอออนเชิงช้อนควรจะเลือกที่มีค่า $\log K_{\text{MY}}$ ที่มีค่าใกล้เคียงกับค่า pM ที่ต้องการ

15.8. ข้อผิดพลาดในการ熹าเთรตที่เกี่ยวข้องกับปฏิกิริยาการเกิดสารเชิงช้อน

ในการถีจะยกตัวอย่างการ熹าเთรตระหว่าง Mg^{2+} ไอออนสารละลายน้ำตราชูน EDTA โดยมี EBT เป็นอินดิเคเตอร์ EBT เป็น triprotic acid (H_3In) ค่าคงที่การแตกตัวครั้งที่ 1 ของอินดิเคเตอร์เป็นการแตกตัวของ Sulfonic group ซึ่งมีค่ามาก จะไม่ต้องนำมาคำนวณในการศึกษาสมดุลของ EBT ในสารละลายน้ำของ EBT จะเกิดสมดุลต่างๆ ดังนี้

แดง น้ำเงิน ส้ม

ปฏิกิริยาของ Mg^{2+} กับ In^- ที่ pH 10 จะแสดงได้ดังนี้

น้ำเงิน แดง

จากสมการ (15.35) และ (15.36) จะเห็นว่าการเปลี่ยนสีของอินดิเคเตอร์เป็นผลเนื่องมาจากค่า pH ค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของสารเชิงช้อน $[\text{MgIn}^-]$ จะหาได้โดย

$$K_{\text{MgIn}^-} = \frac{[\text{MgIn}^-]}{[\text{Mg}^{2+}][\text{In}^-]} = K_{\text{MgIn}\alpha_3} \quad (15.37)$$

เมื่อ $[\text{In}^-]$ คือความเข้มข้นรวมของอินดิเคเตอร์ที่ไม่ได้รวมเป็นสารเชิงช้อนกับ Mg^{2+} นั้นคือ

$$[\text{In}^-] = [\text{H}_3\text{In}] + [\text{H}_2\text{In}^-] + [\text{HIn}^{2-}] + [\text{In}^{3-}] \quad (15.38)$$

$$\text{เรามี } [\text{In}^{3-}] = \alpha_3[\text{In}^-] \quad (15.39)$$

$$\alpha_3 = \frac{K_1 K_2 K_3}{[H^+]^3 + K_1[H^+]^2 + K_1 K_2 [H^+] + K_1 K_2 K_3} \quad (15.40)$$

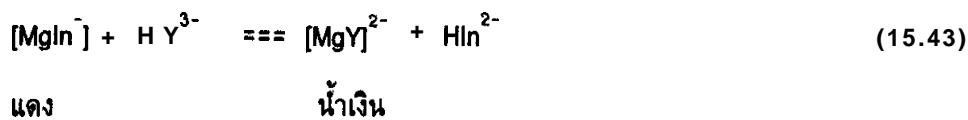
หรือเพราะว่า $K_1 >> K_2$ หรือ K_3

$$\alpha_3 = \frac{K_2 K_3}{[H^+]^2 + K_2[H^+] + K_2 K_3} \quad (15.41)$$

จากสมการ (15.37) เรามี

$$\log K_{\text{MgIn}^-} = p\text{Mg} + \log \frac{[\text{MgIn}^-]}{[\text{In}^-]} = \log K_{\text{MgIn}} + \log \alpha_3 \quad (15.42)$$

เพื่อที่จะหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดในการไฟเกรต ค่า $p\text{Mg}$ ที่จุดสมมูล $p\text{Mg}_{eq}$ ควรจะตกลอยู่ในช่วงของ $p\text{Mg}$ ซึ่งสารเชิงช้อน $[\text{MgIn}^-]$ ถูกทำลาย เนื่องจากปฏิกิริยาของอินดิเคเตอร์

(HY^{3-} เป็นองค์ประกอบหลักของ EDTA ที่ pH 10) โดยปกติแล้วเราสังเกตเห็นการเปลี่ยนแปลงของสีเมื่อ อัตราส่วนของ $[\text{MgIn}^-]/[\text{In}^-]$ มีค่าอยู่ระหว่าง $\frac{10}{1}$ และ $\frac{1}{10}$ นั่นคือ ระหว่าง pMg ที่ได้จาก

$$\text{pMg} = \log K_{\text{MgIn}^-} - \log \left(\frac{10}{1} \right) = \log K_{\text{MgIn}^-} - 1$$
(15.44)

$$\text{pMg} = \log K_{\text{MgIn}^-} - \log \left(\frac{1}{10} \right) = \log K_{\text{MgIn}^-} + 1$$
(15.45)

ข้างของค่า pMg ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงของสีเกิดขึ้น จะกำหนดโดยสมการ (15.35), (15.45) ซึ่ง จะคำนวณได้จากค่าคงที่การรวมตัว, $K_{\text{MgIn}} (8.9 \times 10^6)$ และค่าคงที่การแตกตัว, K_2 และ K_3 ของ อินดิเคเตอร์ ยกตัวอย่างเช่น สำหรับ pH 10 เราจะคำนวณจากสมการ (15.41) ได้ว่า $\alpha_3 = 0.0367$ และ สมการ (15.42) เราจะได้ $\log K_{\text{MgIn}^-} = 6.95 - 1.51 = 5.44$
 ดังนั้น การเปลี่ยนแปลงสีของอินดิเคเตอร์จะเกิดขึ้นในช่วง pMg มีค่าระหว่าง 4.4 ถึง 6.4 (ค่า $\log K_{\text{MgIn}^-}$ สำหรับ pH 0 สามารถคำนวณได้ในทำนองเดียวกัน)
 ภายใต้เงื่อนไขของการไกเกรตที่ทราบ ความผิดพลาดของการไกเกรตคำนวณได้จากการรวมตัวอย่าง มีเงื่อนไข, K_{MY} และ K_{MgIn^-}

15.9. ความกระด้างของน้ำ (Hardness) และสภาพเป็นด่าง (Alkalinity)

การปราบภัยของมัลติเวลน์แคลกไอออนโดยเฉพาะอย่างยิ่ง แคลเซียมและมักนีเซียมไอออนจะเรียกน้ำอยู่ในสภาพกระด้าง น้ำได้ดินมีโอกาสพบไอออนเหล่านี้มาก ผลทำให้มีปัญหาในการใช้น้ำในการซักล้างกับสบู่ แม้ว่าจะใช้ผงทำความสะอาดสังเคราะห์ ปัญหาเหล่านี้ก็ไม่ได้หมดไป หรือเกิดตะกรันในภาชนะหุงต้มต้องสิ้นเปลืองเชื้อเพลิงในการหุงต้มมากขึ้น ความกระด้างของน้ำจะกำหนดเป็นความเข้มข้นของมัลติเวลน์แคลกไอออนในสารละลาย ไอออนหลักที่ทำให้เกิดปัญหาน้ำกระด้างคือ Ca^{2+} และ Mg^{2+} ไอออนอื่นๆ เช่น Fe^{2+} , Mn^{2+} , Sr^{2+} และ Al^{3+} อาจมีอยู่ด้วยแต่มีปริมาณน้อยมาก เพื่อความสะดวกในการปฏิบัติ งานความกระด้างของน้ำโดยวัดความเข้มข้นของไอออนเหล่านี้เทอมของ mg/L ของ CaCO_3 ผลกระทบของแคลเซียมและมักนีเซียมคือความเข้มข้นรวม (Total Hardness, TH) ซึ่งแบ่งออกเป็น ความกระด้างที่มาจากการบ่อนเนต และ ความกระด้างที่ไม่ได้มาจากการบ่อนเนต ในกรณีแรกเรียกว่า ความกระด้างชั่วคราว สามารถแก้ไขได้โดยการต้ม เกลือการบ่อนเนตที่ไม่ละลายจะดักดวงออกมายังที่ก้นภาชนะ มักจะมีค่าเท่ากับความกระด้างรวมหรือสภาพความเป็นด่าง ส่วนกรณีหลังจะเรียกว่า ความกระด้างถาวร เพราะไม่สามารถแก้ไขได้โดยการต้ม

ตารางที่ 15.5 แบ่งชนิดของน้ำตามสภาพความกระด้าง

ชนิดของน้ำ	ปริมาณความกระด้าง	
	meq/L	mg/L ของ CaCO_3
อ่อน	<1	<50
ปานกลาง	1-3	50-150
กระด้าง	3-6	150-300
กระด้างมาก	>6	>300

ตัวอย่างที่ 15.8

ตัวอย่างน้ำได้ดินมี Ca^{2+} อูํ 100 mg/L และมี Mg^{2+} อูํ 10 mg/L จงแสดงความเข้มข้นในหน่วย meq/L และ mg/L ของ CaCO_3

วิธีทำ

ปริมาณของ Ca^{2+} คิดเป็น meq/L คือ

$$\frac{100\text{mg / L}}{20.05\text{mg / meq}} = 4.99 \text{ meq/L}$$

และในหน่วย meq/L ของ CaCO_3 คือ

$$4.99 \text{ meq/L} \times 50 \text{ mg CaCO}_3/\text{meq} = 249.4 \text{ mg /L ของ CaCO}_3$$

ปริมาณของ Mg^{2+} คิดเป็น meq/L คือ

$$\frac{100\text{mg / L}}{12.15\text{mg / meq}} = 0.82 \text{ meq/L}$$

และในหน่วย meq/L ของ CaCO_3 คือ $0.82 \text{ meq/L} \times 50 \text{ mg CaCO}_3/\text{meq} = 41.0 \text{ mg /L ของ CaCO}_3$

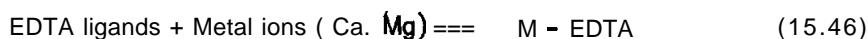
$$\begin{array}{lcl} \text{ความกระด้างรวมคือ} & 4.99 \text{ meq/L} + 0.82 \text{ meq/L} & = 5.8 \text{ meq/L} \\ & (249.4 + 41.0) \text{ mg/L} & = 290.4 \text{ mg/L} \end{array}$$

15.10. การประยุกต์ของการ熹าเทเรตกับ EDTA

EDTA ถูกใช้อย่างกว้างขวางในการหาความกระด้างของน้ำ โดยการ熹าเทเรตผลรวมของ Ca^{2+} และ Mg^{2+} ไอออนที่ pH 10 โดยมี Eriochrom Black T (EBT) เป็นอินดิเคเตอร์

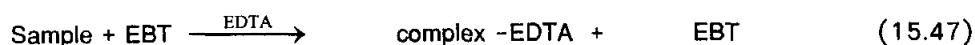
15.10.1. การหาความกระด้างของน้ำ

การ熹าเทเรตกับ EDTA ใช้ในการวิเคราะห์หาความกรุณาดังของน้ำ เช่น น้ำมัน (มักมีเกลือแร่ละลายนูํ เช่น Ca , Mg carbonate และ sulphate) ในกรณีใช้ EDTA หาปริมาณความกระด้างของน้ำ โดยปฏิกิริยาเกิดขึ้นดังนี้

15.10.2. การรายงาน

ในการรายงานความgradeดังของน้ำจะไม่รายงานออกมานิลักษณะความเข้มข้นของ Ca, Mg เพราะว่าไม่มีความแตกต่างในการกิดปฏิกิริยากับ EDTA จะรายงานออกมานิรูปของ CaCO_3 (calcium carbonate) ดังนั้นในการคำนวณ น้ำหนักสูตรในการใช้เปลี่ยนจากจำนวนโมลเป็นกรัม จะใช้น้ำหนักสูตรของ CaCO_3 จะได้ปริมาณ ของ CaCO_3 จะมีค่าเท่ากับผลรวมของไอออนที่เป็นสาเหตุทำให้น้ำgradeดังทั้งหมด อินดิเคเตอร์ที่ใช้คือ Eriochrome Black T หรือ EBT เป็นลิแกนด์เช่นเดียวกับ EDTA

ไว้แสดง

น้ำเงิน

ความgradeดังของน้ำรายงานออกมานิรูป ppm ของ CaCO_3 ในการคำนวณจะคล้ายคลึงกับการหาเบอร์เซน ต่อขององค์ประกอบ

$$\frac{\text{น้ำหนักขององค์ประกอบ}}{\text{น้ำหนักของสารตัวอย่าง}} = \frac{\text{กรัมขององค์ประกอบต่อกรัมของสารตัวอย่าง}}{\text{กรัมขององค์ประกอบต่อ 100 กรัมของสารตัวอย่าง}} \times 100$$

$$\begin{aligned} \frac{\text{น้ำหนักขององค์ประกอบ}}{\text{น้ำหนักของสารตัวอย่าง}} \times 100 &= \frac{\text{กรัมขององค์ประกอบต่อ 100 กรัมของสารตัวอย่าง}}{\text{กรัมของสารตัวอย่าง}} \\ &= \text{ppm} = \% \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \frac{\text{น้ำหนักขององค์ประกอบ}}{\text{น้ำหนักของสารตัวอย่าง}} \times 10^6 &= \frac{\text{กรัมขององค์ประกอบต่อ } 10^6 \text{ กรัมของสารตัวอย่าง}}{\text{น้ำหนักของสารตัวอย่าง}} \\ &= \text{ppm} \end{aligned}$$

$$\text{ppm} = \frac{\text{น้ำหนักของ} \text{CaCO}_3 \times 10^6}{\text{น้ำหนักของสารตัวอย่าง}}$$

ในการนี้สารตัวอย่างเป็นของเหลว

$$\text{ppm} = \frac{\text{น้ำหนักของ} \text{CaCO}_3 \times 10^6}{\text{ปริมาตรของสารตัวอย่าง(L)}}$$

ในการไห้เกเรตจะคำนวณหาความเข้มข้นของสารที่ถูกไห้เกเรตได้โดย

$$\frac{L_T \times M_T \times FW_{ST} \times 1000}{\text{Liters of sample}} = ppm_{ST} \quad (15.48)$$

L_T , M_T คือปริมาตร (L) และความเข้มข้น (M) ของตัวดิแตรน์ที่คำนวณ

FW_{ST} คือน้ำหนักสุตรของสารที่ถูกนำมาไห้เกเรต

เมื่อ EDTA เป็นตัวดิแตรน์และรายงานผลออกมานี้กอน ppm CaCO_3

$$\frac{L_{EDTA} \times M_{EDTA} \times FW_{\text{CaCO}_3} \times 1000}{\text{Liters of sample}} = ppm_{\text{CaCO}_3} \quad (15.49)$$

ตัวอย่างที่ 15.9

จงคำนวณความกระด้างของตัวอย่างน้ำ จำนวน 100 mL ซึ่งนำมารีดต่อกับสารละลายนี้ EDTA เข้มข้น

0.01266 M จำนวน 27.95 mL

$$\frac{L_{EDTA} \times M_{EDTA} \times FW_{\text{CaCO}_3} \times 1000}{\text{Liters of sample}} = ppm_{\text{CaCO}_3}$$

$$\frac{0.02795 \times 23.95 \times 100.09 \times 1000}{0.100} = 354.2 ppm_{\text{CaCO}_3}$$

15.10.3. การเตรียมและหาความเข้มข้นของสารละลายนี้

(1) EDTA

(ก) จากการซั่งน้ำหนักที่ถูกต้องของ EDTA ที่บริสุทธิ์และแห้ง เมื่อเตรียมเป็นสารละลายน้ำ

(ข) โดยการไห้เกเรตกับสารละลายน้ำที่มีความเข้มข้น CaCO_3 คือ

การคำนวณจะคล้ายกันในการไห้เกเรตเกี่ยวกับกรดและเบส

$$\text{จำนวนโมล (EDTA)} = \text{จำนวนโมล } (\text{CaCO}_3)$$

$$L_{EDTA} \times M_{EDTA} = \frac{w \cdot t \cdot \text{CaCO}_3}{FW_{\text{CaCO}_3}}$$

$$\text{หรือ } L_{EDTA} \times M_{EDTA} = L_{\text{CaCO}_3} \times M_{\text{CaCO}_3}$$

ตัวอย่างที่ 15.10

สารละลายน้ำ CaCO_3 เตรียมโดยการซึ้ง CaCO_3 หนัก 0.5047 กรัม ละลายด้วยกรดและเจือจางลงในขวดวัดปริมาตรขนาด 500 mL ถ้าใช้สารละลายน้ำจำนวน 25 mL ในการทำปฏิกิริยาพอดีกับ สารละลายน้ำ EDTA จำนวน 28.12 mL จงคำนวณหาความเข้มข้นของ EDTA

วิธีทำ

$$0.02812 \times M_{\text{EDTA}} = 0.02500 \times \frac{0.5047}{\frac{100.09}{0.500}}$$

$$M_{\text{EDTA}} = 0.008966M$$

(2) สารละลายนองเกลือโลหะ

ถ้าต้องการเตรียมสารละลายน้ำ 1 ลิตรของ 1 ppm ของสารละลาย Zinc (Zn) ก็จะต้องซึ้ง Zn 10 mg ให้ลงในขวดขนาด 1 L แล้วเจ็ตจางจนมีปริมาตรเป็น 1 L โดยใช้น้ำกลัน ถ้าต้องการปริมาตรอื่นๆ ก็สามารถคำนวณได้โดย

$$\text{ppm}_D \times L_D = \text{น้ำหนักสาร (mg)} \text{ ที่ต้องซึ้ง}$$

$$(\text{mg/L})_D \times L_D = \text{น้ำหนักสาร (mg)} \text{ ที่ต้องซึ้ง}$$

ppm_D , L_D คือความเข้มข้น (ppm) และปริมาตร (L) ที่ต้องการ

ในการกรณีต้องการเจือจาง โดยทั่วไปแล้วเมื่อซื้อสารละลายน้ำมาตรฐานของโลหะ มักจะอยู่ในรูปของสารละลายน้ำที่มีความเข้มข้นสูงมากๆ เมื่อจะนำมาใช้ต้องทำการเจือจางให้มีความเข้มข้นที่ต้องการเสียก่อน สามารถทำได้เช่นเดียวกับการเจือจางสารละลายน้ำหน่วย นอร์มัล หรือ โมลาร์

$$\text{ppm}_B \times V_B = \text{ppm}_A \times V_A$$

$$C_B \times V_B = C_A \times V_A$$

ตัวอย่างที่ 15.11

จะอธิบายว่าจะเตรียมสารละลายน 25 ppm Cu จำนวน 500mL จากโลหะทองแดงบริสุทธิ์

สำหรับตัวอย่างที่เป็นของแข็ง

$$1\text{ppm} = 1 \text{ mg / Kg} = 1 \mu\text{g/g}$$

สำหรับตัวอย่างที่เป็นสารละลายน

$$1\text{ppm} = 1\text{mg/L} = 1\mu\text{g/ml}$$

$$25.0 \text{ mg/L} \times 0.500\text{L} = 12.5 \text{ g}$$

ซึ่ง Cu หนัก 25 กรัม ทำการละลายแล้วใส่ลงในขวดขนาด 500 mL เจือจางจนมีปริมาตรเป็น 500 mL

ตัวอย่างที่ 15.12

ต้องการเตรียมสารละลายเหล็กเข้มข้น 20 ppm จำนวน 100 ml จากสารละลายเหล็กเข้มข้น 1000 ppm

$$1000 \times V_B = 20 \times 100$$

$$V_B = 2.0 \text{ mL}$$

ในการเตรียมสารละลายอาจจะไม่ได้เตรียมโดยตรงจากโลหะบริสุทธิ์ แต่เตรียมจากเกลือของโลหะ ในการนี้น้ำหนักของโลหะจะต้องถูกเปลี่ยนเป็นน้ำหนักของเกลือของโลหะ โดยใช้ค่า gravimetric factor

ตัวอย่างที่ 15.13

ต้องการเตรียมสารละลาย Ni เข้มข้น 50 ppm จำนวน 250mL จากสารประกอบ NiCl_2 ($\text{FW} = 129.02$)

$$\text{ppm}_D \times L_D \times \text{gravimetric factor} = \text{น้ำหนักสาร (mg) ที่ต้องชั่ง}$$

$$50\text{mg/L} \times 0.250\text{L} \times \frac{\text{NiCl}_2}{\text{Ni}} = \text{น้ำหนักสาร (mg) ที่ต้องชั่ง}$$

$$50\text{mg/L} \times 0.250\text{L} \times \frac{129.62}{58.71} = 27.6 \text{ mg of } \text{NiCl}_2$$

ตัวอย่างที่ 15. 14

จงคำนวณน้ำหนักของ $\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}$ (FW = 249.68) ที่จำเป็นต้องการใช้ในการเตรียมสารละลายน Cu

เข้มข้น 1 000 ppm จำนวน 500 mL

$$\text{ppm}_D \times L_D \times \text{gravimetric factor} = \text{น้ำหนักสาร (mg)} \text{ ที่ต้องชั่ง}$$

$$1000 \text{ mg/L} \times 0.500\text{L} \times \frac{\text{CuSO}_4 \cdot 5\text{H}_2\text{O}}{\text{cu}} = \text{น้ำหนักสาร (mg)} \text{ ที่ต้องชั่ง}$$

$$1000\text{mg/L} \times 0.500\text{L} \times \frac{249.68}{65.54} = 1965 \text{ mg of NiCl}_2$$

คำถ้ามเพิ่มเติมท้ายบท

15.1. จงคำนวณค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของโลหะแอลิแกนด์ CdY^{2-} ที่ค่า pH ต่างๆ ดังต่อไปนี้

$$\text{โดยกำหนดให้ } \alpha_{\text{Cd}^{2+}} = 4.5 \times 10^{-4}$$

- ก) 5.00 ข) 8.00 ค) 11.00

ตอบ ก) 6.3×10^6 ข) 9.0×10^{10} ค) 1.1×10^{13}

15.2. ที่ pH จงคำนวณ $[\text{Zn}^{2+}]$ ในสารละลายน้ำที่มีความเข้มข้นของสังกะสีทึบหมด คือ $1.00 \times 10^{-3} \text{ M}$

และ EDTA ส่วนที่ไม่ได้เกิดสารเชิงช้อนมีค่าเท่ากับ $1.00 \times 10^{-6} \text{ M}$

ตอบ $6.7 \times 10^{-11} \text{ M}$

15.3. จงคำนวณหา (Zn^{2+}) ในสารละลายน้ำของสารเชิงช้อน $(\text{ZnY})^{2-}$ ที่มีความเข้มข้น $1.00 \times 10^{-3} \text{ M}$ ที่

- pH ก) 3.00 ข) 7.00

ตอบ ก) $3.6 \times 10^{-5} \text{ M}$ ข) $8.2 \times 10^{-9} \text{ M}$

15.4. จงคำนวณหาค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของสารเชิงช้อน $(\text{ZnY})^{2-}$ ในสารละลายน้ำฟเฟอร์ที่ประกอบด้วย 0.100 M NH_3 และ $0.180 \text{ M NH}_4\text{Cl}$ ค่าคงที่การรวมตัวอย่างต่อเนื่องของ Zinc amine คือ

$$K_1 = 10^{2.27}, K_2 = 10^{2.34}, K_3 = 10^{2.40}, K_4 = 10^{2.05}$$

ตอบ 1.3×10^{10}

15.5. สารละลายน้ำของโลหะ M^+ เข้มข้น 0.01000 M จำนวน 25.00 mL ทำการไทยเกรตด้วยสารละลายน้ำ EDTA จงคำนวณหาค่าคงที่การรวมตัวอย่างมีเงื่อนไขของสารเชิงช้อน $(\text{MY})^{2-}$, K_{MY} ที่มีค่าน้อยที่สุด เพื่อเมื่อเติมตัวดิแตรันท์จำนวน 24.95 mL ปฏิกริยาการเกิดสารเชิงช้อนสมบูรณ์ และค่า pM เมล็ดไป 4.00 หน่วย เมื่อเติมตัวดิแตรันท์เพิ่มอีก 0.10 mL

ตอบ 5.0×10^{11}

15.6. ค่า pH ของสารละลายที่ประกอบด้วย 0.0200 M Ba^{2+} และ 0.0100 M Pb^{2+} ถูกควบคุมไว้ที่ 7.00 จงแสดงให้เห็นว่าสารละลายมีความเป็นเน้นขั้นของ EDTA คือ 0.050 M เป็นไปได้ที่จะแยกไอออนหักส่องออกจากกันโดยการตกตะกอน Ba^{2+} ในรูป BaSO_4

15.7. ค่าคงที่การรวมตัวของสารเชิงช้อน (mL) มีค่าเท่ากับ 2.0×10^8 จงคำนวณขนาดของความสมบูรณ์ของปฏิกิริยาการไทเกրตที่จุดสมมูล เมื่อทำการไทเกรตสารละลายของ M^{n+} ด้วยสารละลายมาตรฐาน L^{n-} เน้มขั้น 0.0100 M

ตอบ 99.9 %

15.6. จงคำนวณเคอร์ฟของการไทเกรตในการไทเกรตระหว่างสารละลาย Ca^{2+} เน้มขั้น $2.00 \times 10^{-3} \text{ M}$ จำนวน 50.00 mL ด้วยสารละลาย EDTA เน้มขั้น 0.100 M ค่า pH ของสารละลายถูกควบคุมด้วยบัฟเฟอร์ $\text{NH}_3\text{-NH}_4\text{Cl}$ ไว้ที่ 10.0

15.9. จงคำนวณเคอร์ฟของการไทเกรตระหว่างสารละลาย Zn^{2+} เน้มขั้น $2.00 \times 10^{-3} \text{ M}$ ด้วยสารละลาย EDTA เน้มขั้น 0.100 M ในสารละลายที่ถูกควบคุม pH ที่ 9.0 ด้วยบัฟเฟอร์ที่ประกอบด้วย NH_3 (อิสระ) เน้มขั้น 0.100 M และ NH_4Cl 0.180 M

15.10. จงคำนวณหาค่า pFe^{3+} ที่จุดต่าง ๆ ของการไทเกรตระหว่างสารละลาย $\text{Fe}(\text{NO}_3)_3$ เน้มขั้น $2.19 \times 10^{-2} \text{ M}$ ด้วยสารละลาย EDTA เน้มขั้น $5.04 \times 10^{-3} \text{ M}$ ในสารละลายที่ถูกควบคุม pH ที่ 3.0 M กำหนดให้ค่า $\alpha_{\text{Fe}^{3+}} = 0.680$

ก) จุดเริ่มต้นก่อนเติมตัวติดต่อ

ข) เติมตัวติดต่อลงไป 15.00 mL

ค) ที่จุดสมมูล

ง) เติมตัวติดต่อลงไป 15.00 mL หลังจุดสมมูล

ตอบ ก) หาค่าไม่ได้ ข) 14.37 ค) 17.02 จ) 2.79

15.11. ในสารละลายนี้ประกอบด้วย Ba^{2+} เข้มข้น 0.0100 M และ Ni^{2+} เข้มข้น 0.0100 M อัญมณีสารละลายนี้มี EDTA เข้มข้น 0.0300 M จงคำนวณหาช่วงของ pH ที่ยอมให้เกิดการเริงซ้อนของ Ni^{2+} ไอออนได้อย่างน้อย 99.99 % ในขณะที่มีการเกิดสารเริงซ้อนของ Ba^{2+} ไอออนน้อยกว่า 0.01 % ซึ่ง Ba^{2+} ไอออนสามารถทำปฏิกิริยากับรีอเจนต์อื่น ๆ โดยปราศจากการรบกวนของ Ni^{2+} ไอออน

ตอบ $0.23 < \text{pH} < 3.05$

15.12. สารละลาย A จำนวน 50.00 mL ซึ่งประกอบด้วย Ca^{2+} , และ Zn^{2+} ไอออนซึ่งต้องใช้สารละลาย EDTA เข้มข้น 0.01046 M จำนวน 46.78 mL ในการไทเกրตไอออนหั้งสอง น้ำสารละลาย A มาอีก 50.00 mL เติม KCN ลงไปเพื่อจับกับ Zn^{2+} ไอออน จากนั้นทำการไทเกรตแคลเซียมโดยใช้สารละลาย EDTA ไป 29.39 mL จงคำนวณหาความเข้มข้น (M) ของ Ca^{2+} และ Zn^{2+} ไอออนในสารละลาย A

ตอบ $[\text{Ca}^{2+}] = 0.00552 \text{ M}; [\text{Zn}^{2+}] = 0.00427 \text{ M}$

15.13. ในการเทียบมาตรฐานของสารละลาย EDTA (สารละลาย A) นำสารตัวอย่างของ CaCO_3 Z(ซึ่งเป็นสารละลายมาตรฐานปฐมภูมิ) จำนวน 0.2500 g มาละลายในกรด HCl และเจือจางจนมีปริมาตรเป็น 500.0 mL (สารละลาย B) นำเข้าสารละลาย B มา 25.00 mL มาไทเกรตโดยใช้สารละลาย A ไป 31.25 mL ในการห้าค่าความกระด้างรวมของน้ำที่ pH 10.0 พนบว่าต้องใช้สารละลาย A จำนวน 30.00 mL สำหรับน้ำ 25.0 mL ความกระด้างที่มีสาเหตุมาจากการแคลเซียมที่หาได้จากเทคนิคเฟลมสเปกโตรเมทรีมีค่าเท่ากับ 180 ppm CaCO_3 จงคำนวณหาความกระด้างรวมของน้ำในหน่วย

- 1) French, F° (mg CaCO_3 / 100 mL)
- 2) German D° (mg CaO / 100 mL)
- 3) American (mg CaCO_3 / L)

4) ความกระด้างเนื่องมาจากมักนีเซียมในหน่วย ppm CaCO_3

- ตอบ
- 1) $48.0 \text{ mg CaCO}_3 / 100 \text{ mL}$
 - 2) $26.89 \text{ mg CaO} / 100 \text{ mL}$
 - 3) $480 \text{ mg CaCO}_3 / \text{L}$
 - 4) 300 ppm CaCO_3

15.14. สารประกอนตัวอย่างที่ได้จากการเดรียมยาหนัก 0.2184 g ประกอนด้วย MgO , NaHCO_3 และสารเฉียบ นำมาละลายด้วยสารละลาย HCl เข้มข้น 0.5000 M จำนวน 20.00 mL ต้มสารละลายจนเดือดเพื่อไล่ CO_2 และปริมาตรของกรดที่มากเกินพอก็熹าเเทรตโดยใช้สารละลาย NaOH เข้มข้น 0.2000 M จำนวน 30.00 mL โดยใช้เมธิลอะลกอฮอล์เป็นอินดิเคเตอร์ นำตัวอย่างมาอีก 0.1092 g ละลายด้วย HCl มากเกินพอก ปรับ pH ของสารละลายให้มีค่าเท่ากัน 10.0 ด้วยบัฟเฟอร์ของ $\text{NH}_3\text{-NH}_4\text{Cl}$ ทำการ熹าเთด้วยสารละลาย EDTA เข้มข้น 0.0200 M จำนวน 25.00 mL โดยใช้ Eriochrome Black T เป็นอินดิเคเตอร์ จงคำนวณเปอร์เซนต์ของ MgO , NaHCO_3 และสารเฉียบในตัวอย่าง

ตอบ $\text{MgO} = 18.46 \%, \text{NaHCO}_3 = 76.93 \%, \text{inert material} = 4.61 \%$

15.15. ในการ熹าเთห้าปริมาณแคลเซียมในเลือดโดยเทคนิคไมโคร熹าเთ นำตัวอย่างมา 0.100 mL เติมสารละลาย NaOH เข้มข้น 2 M จำนวน 2 หยด แล้วทำการ熹าเთแคลเซียมด้วยสารละลาย EDTA เข้มข้น 0.00130 M จำนวน 252 mL โดยมี Calcon เป็นอินดิเคเตอร์ โดยใช้ไมโครบิวเรต จงคำนวนหาห้าปริมาณแคลเซียมในตัวอย่างเลือด ในหน่วย $\text{mg}/100 \text{ mL}$ และ meq/L

ตอบ 6.5 meq/L

15.16. สารตัวอย่างซึ่งประกอนด้วย $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2\cdot 4\text{H}_2\text{O}$, NaCl และ KCl เท่านั้นหนัก 0.7362 g นำมาละลายในน้ำแล้วเอื้องจากนี้ปริมาตร 100.00 mL (สารละลาย A) นำสารละลาย A มาจำนวน 25.00 mL เติมสารละลาย AgNO_3 เข้มข้น 0.1000 M จำนวน 25.00 mL และ

ปริมาณ Ag^+ ไอออนที่มากเกินพอด้วยการไทเกอร์แบบย้อนกลับด้วยสารละลาย KSCN เข้มข้น

0.1250 M จำนวน 4.00 mL จงคำนวณหาเปอร์เซนต์ของแต่ละองค์ประกอบในตัวอย่าง

ตอบ 32.07 % $\text{Ca}(\text{NO}_3)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$, 20.46 % NaCl และ 47.47 % KCl

15.17. สารตัวอย่างยัลลอยด์ซึ่งมีองค์ประกอบหลัก ๆ คือ เหล็ก และสังกะสี นำมาละลายในกรดและเจือจากด้วยน้ำจันมีปริมาตรเป็น 500.0 mL (สารละลาย A) นำสารละลาย A มา 50.00 mL และปรับ pH = 1 เหล็กถูกไทเกอร์ด้วยสารละลาย EDTA เข้มข้น 0.01250 M จำนวน 32.00 mL จากนั้นปรับ pH ของสารละลายให้มีค่าเพิ่มขึ้นเป็น 6 สังกะสีถูกไทเกอร์โดยใช้สารละลาย EDTA ชนิดเดียวกันจำนวน 6.40 mL จงคำนวณเปอร์เซนต์ของ Fe และ Zn ในตัวอย่าง

ตอบ 00.74 % Fe, 18.90 % Zn

15.18. เดิมสารละลาย EDTA เข้มข้น 0.01000 M จำนวน 50.0 mL ลงในสารละลายที่มีตะกั่ว 0.0777 g ปริมาณที่มากเกินพอด้วยสารละลาย EDTA ทำการไทเกอร์แบบย้อนกลับโดยใช้สารละลาย MgSO_4 เข้มข้น 0.01210 M จงคำนวณหาปริมาตรของสารละลาย MgSO_4 ที่ใช้

ตอบ 10.33 mL

15.19. บัฟเฟอร์ไอออนของโลหะ ที่เตรียมได้จากการผสมสารละลาย Ca^{2+} เข้มข้น 0.100 M จำนวน 100 mL และสารละลาย EDTA เข้มข้น 0.100 M จำนวน 600 mL ปรับ pH= 10 และเจือจากจนมีปริมาตรเป็น 1 ลิตร

น) จงคำนวณหาค่า pCa ของบัฟเฟอร์

ข) จงคำนวณการเปลี่ยนแปลงของค่า pCa เมื่odeim Ca^{2+} จำนวน 1.20 mmol ลงในสารละลายของบัฟเฟอร์ 1 ลิตร

ตอบ น) 10.95 ข) 0.06 หน่วย

15.20. จงคำนวณความผิดพลาดทางทฤษฎีสำหรับการไทเกอร์สารละลาย Mg^{2+} เข้มข้น $2.00 \times 10^{-3} \text{ M}$ ด้วยสารละลายEDTA เข้มข้น 0.1 000M ที่ pH = 10.0 โดยมี Erichrome Black T เป็นอินดิเคเตอร์ สมมุติว่าที่จุดสมมูลมีเปอร์เซนต์ของอินดิเคเตอร์ที่เปลี่ยนจาก $(\text{MglIn})^-$ เป็น In^- ลังน์

n) 9.0 %

ษ) 50.0 %

n) 91 % (ไม่ต้องคำนึงถึงการเจือจางของสารละลายน้ำ)

ตอบ ๙) - 1.80% ๑) - 0.02% ค) +1.57%
